

geistisk Beskatning, som dette skulde danne et vist Grundlag for. Ræsonnementet er det: Denne Vurdering vil blive saa slet, saa umulig, at man netop derved kommer til det Resultat, at vi faar et udmærket Argument mod en georgeistisk Beskatning. Naa, det er jo muligt, at det vil være til Gavn. Da jeg er imod en georgeistisk Beskatning, kunde jeg ønske, at Resultatet vilde blive et saadant, men hvis man tror, at man ved nogen som helst Prøvevurdering eller ved noget som helst Skridt i den Retning skulde kunne overbevise overbeviste Georgeister om Georgeismens Umulighed, tager man ganske fejl. Jeg tror ogsaa, at den sidste ærede Taler (Vejstrup) var inde paa, at det for hans Vedkommende i og for sig var mindre væsentligt, om denne Vurdering viste sig god eller daarlig: Hovedsagen var at drage Jordspørgsmaalet frem i Realiteternes Verden; og først naar Jordværdien var konstateret, kunde man gaa videre. Ja, det er naturligvis Meningen fra den Side at drage Jordspørgsmaalet frem i Realiteternes Verden, og det har jeg i og for sig ikke saa meget imod; naar man gør det paa en rationel Maade, hvis man i Virkeligheden fik en — hvad skal jeg kalde det — Bonitering af Jorden, ikke akkurat som den gamle Hartkornvurdering, men saaledes, at man tog Hensyn baade til Beliggenhed og til det ene og det andet og virkelig fik Jordværdien, som den var. Det er et stort Arbejde, og jeg ved ikke, om det kan betale sig at gøre det, men det kunde jeg dog forstaa; derimod kan jeg ganske vist ikke forstaa, at man skal lade disse Vurderingsmænd, der i og for sig har nok at gøre i dette Halvaar med den øvrige Vurdering, paatage sig ogsaa denne umulige Opgave. Den ærede sidste Taler kom ind paa hele dette store Spørgsmaal og mente, at det var saa meget mere retfærdigt, som Samfundet havde tilført de forskellige Ejendomsjere Værdier, og Samfundet derfor ogsaa maatte kunne fordrø, at disse Værdier beskattedes eller maaske helt gik tilbage til Samfundet. Ja, Georgeisterne hævder jo, at Samfundet har skabt disse Værdier, men jeg maa dog dertil sige, at naar en Mand har købt disse Værdier, saa maa det jo være hans egne; om Samfundet for et halvt Aarhundrede, for 100 Aar eller 200 Aar siden har skabt saadanne Værdier, kan ikke komme den nuværende Ejer ved. Jeg ser imidlertid meget godt, at alle Ønsker om at faa dette Punkt ud af Lovforslaget og faa et Lovforslag, der kunde føre til en virkelig solid Vurdering af den nøgne Jord, er fromme Ønsker, som i og

for sig ikke har noget med Virkeligheden at gøre, ikke kan gennemføres, og derfor kan jeg i det store og hele sige, at jeg kan slutte mig til Lovforslagets Hovedbestemmelse. Jeg ynder ikke Bestemmelsen om Vurderingen af den nøgne Jord, men jeg ser godt, at det er umuligt at komme bort fra den. Jeg vil dog henstille, at man følger Venstres Ordfører med Hensyn til de Driftsbygninger, han talte om, og tillige med Hensyn til Fradragene. Efter min Mening burde disse Fradrag overhovedet ikke finde Sted, men ved en af Revisionerne af Ejendomsskyldloven — vi faar jo en til — gaa helt ud af Sagaen som irrationelle. Jeg henstiller i alt Fald, at man dog ikke ved denne lille Lov, som egentlig kun er baseret paa Ønsket om at faa Ejendomsskyldloven gjort effektiv, sætter Fradragene yderligere op.

Finansministeren (Brandes): Alle ærede Talere har tiltraadt den Bestemmelse i Lovforslaget, som angaar Foretagelse af en Vurdering til Ejendomsskyld til næste Aar, samt denne, at der fremtidig er treaarige Vurderinger, og at Omvurdering bortfalder. Det ærede Medlem, som sidst talte, var noget i Tvivl om den 3-aarige Periode var den rette. Jeg forstod ham imidlertid saaledes, at han mente, man altid kunde ændre dette, men at det i Øjeblikket i alt Fald vilde være rigtigt, og at, naar man har haft en Vurdering i 1916, skulde man ogsaa gaa til en Vurdering i 1919. Naar det ærede Medlem i øvrigt sagde, at Ejendomsskyldloven skulde til Revision, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke saaledes, at Ejendomsskyldloven har en Revisionsparagraf. Jeg er altid gaaet ud fra — jeg tænker, at ærede Medlemmer ogsaa gaar ud fra det —, at naar man kom til en almindelig Revision af vore Skattelove, blev Ejendomsskyldloven inddraget i den. Saa vidt jeg erindrer og i Øjeblikket kan efterse, findes der ikke nogen Revisionsparagraf i Ejendomsskyldloven, men man er jo altid gaaet ud fra, at den maatte revideres, og der er allerede ført mange Forhandlinger i den Anledning mellem Overskyldraadet og Finansministeriet.

Hvad Hovedbestemmelsen i Lovforslaget angaar, har altsaa alle ærede Medlemmer udtalt sig velvilligt. Jeg har derimod ikke kunnet vente, at man fra alle Sider vilde tiltræde Forslaget om Jordvurdering. Efter Højres Stilling til det i Folketinget kunde jeg ogsaa vente Indsigelse imod det her i Landstinget. Det